

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoE/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202162
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8516202162.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátska kancelária Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: C. K., L.. XX.XX.XXXX, P. J. XXX XX I. Č.. XXX, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7Er/195/2016-22 zo dňa 26.03.2020, jednomyselne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok zo dňa 31.12.2015, sp. zn. SR 01321/15. Citoval ust. § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník), § 2 ods. 1 prvej vety zákona NR SR č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 20.06.2014, ktorá má spotrebiteľský charakter. V ten istý deň bola medzi účastníkmi zmluvy uzavretá aj Rozhodcovská zmluva, ktorá je vo formulárovej podobe bez možnosti jej zmeny, či úpravy. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a veriteľ mohol na jej základe predložiť vec na prejednanie ním vybranému rozhodcovskému súdu a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný, čím spotrebiteľ stratil právo brániť sa voči nárokom spotrebiteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva je neprijateľná, spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je absolútne neplatná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Z týchto dôvodov súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, tým neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam, nesprávne právne posúdenie veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti Zákon o rozhodcovskom konaní. Namietal, že súd nesprávne aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, ale musí sa obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Postupom súdu dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom Zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený namietal tiež neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvej inštancie. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 2 ods. 2 druhá veta predmetnej zmluvy sa účastníci zmluvy dohodli, že v prípade akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy, t.j. povinnému nebola odňatá možnosť konať pred všeobecným súdom. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ak v rámci rozhodcovskej doložky dodávateľ od spotrebiteľa požaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom v zmysle dôvodovej správy bolo úmyslom predmetnej úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Oprávnený mal za to, že exekučný súd rozhodol nad rámec zákonných ustanovení. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a už len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza.

6. Exekučný súd je podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku povinný skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súd neskúma vecnú správnosť vydaného rozhodcovského rozsudku, ale jeho súlad so zákonom. Pri existencii rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v spotrebiteľských veciach skúma, či rozhodcovskému orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, bola daná právomoc vo veci konať. V prípade zistenia nedostatku v tomto smere, t.j. pri zistení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, je namieste konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto exekučného titulu. Toto spolu s princípom dôslednej ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu dáva podklad pre taký postup exekučného súdu v konaní, ktorý mal za následok neudelenie poverenia.

7. Viaceré rozhodnutia tohto odvolacieho súdu, ale aj Najvyššieho súdu SR konštatovali oprávnenie exekučného súdu preskúmať, či predložené rozhodnutie rozhodcovského súdu bolo vydané na základe platnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo nevznikli v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní, resp. v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

8. Vo veci 3Cdo 146/2011 Najvyšší súd SR judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal

rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“. (Obdobne porov. aj uznesenie NS SR vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1. novembra 2011.

9. Odvolací súd sa preto stotožňuje so súdom prvej inštancie, ktorý prioritne riešil rozhodujúcu právnu otázku, ktorou je otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

15. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že predložená spotrebiteľská rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná a rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť o spore zo zmluvy a vydať spôsobilý exekučný titul.

17. Samotná rozhodcovská zmluva, ale aj okolnosti jej uzavretia musia rešpektovať súčasne úpravu Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv.

18. Ak má byť rozhodcovská zmluva právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvu je zväčša forma uzavretej zmluvy, t.j. skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola predložená povinnému ako spotrebiteľovi v podobe formulárovej zmluvy, bez možnosti zmeny jej obsahu, či výberu konkrétneho rozhodcovského súdu. Takto to bolo aj v prípade preskúmanej rozhodcovskej zmluvy. V danom prípade ide o rozhodcovskú zmluvu podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Vzhľadom na notoricky známu metódu uzatvárania spotrebiteľských zmlúv predkladaním viacerých formulárov na vyplnenie niekoľko málo údajov o osobe dlžníka - spotrebiteľa, pričom na zakladanie viacerých rôznych právnych vzťahov v tom istom čase so spotrebiteľom používa rôzne formuláre (napr. zmluva o úvere, dohoda o uznaní záväzku, rozhodcovská zmluva), vyššie uvedený záver (že nejde o individuálne uzavretú zmluvu) musí dodávateľ vyvrátiť (§53 ods. 3 OZ), avšak inak, ako len poukazom na to, že použil formulár legitimizovaný zákonom. Pri nezmenenej metodike uzatvárania spotrebiteľských zmlúv, ani v tomto prípade odvolací súd nezistil odklon od dlhoročne používanej formy

(„predloženia listiny na podpis“), a preto nezistil v predmetnej veci individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky.

19. Predmetné zmluvné dojednanie, resp. spotrebiteľskú zmluvu, ktorá nie je spotrebiteľom individuálne vyjednaná, je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva uzavretá uvedeným spôsobom, v takejto podobe je zároveň v rozpore s ústavným právom osoby na súdnu ochranu.

20. Odvolací súd sa vo vzťahu k tejto individuálne nedojednanej zmluvnej podmienke pri rozhodovaní rovnako ako súd prvej inštancie pridržiava naďalej spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“

21. Podstatou a hlavnou črtou formulárových spotrebiteľských zmlúv, či všeobecných obchodných podmienok je, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu sa nemenia, sú všeobecné a záujemca o službu tieto podmienky prijme alebo ich odmietne a zmluva nevznikne. Predovšetkým v tom spočíva faktická nerovnosť zmluvných strán. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak čo do vyjednávacej pozície, ako aj čo do informovanosti v nevýhodnom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOST' C-76/10 bod 37, a iné).

22. Nešlo teda o individuálne vyjednanie rozhodcovskej zmluvy. Preto možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, ak takúto podmienku v spotrebiteľskej zmluve vyhodnotil ako neprijateľnú, neplatnú a tak nezakladajúcu právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci.

23. Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial: „Podmienka, ktorá deleguje právomoci vzhľadom na všetky vyvstávajúce spory na súd v územnej jurisdikcii, kde má predajca alebo dodávateľ svoje hlavné obchodné sídlo, zaväzuje spotrebiteľa podrobiť sa výhradne jurisdikcii súdu, ktorý môže byť ďaleko od miesta jeho trvalého bydliska. To mu sťažuje predložiť obhajovací spis súdu. V prípade sporov s obmedzenými finančnými čiastkami by náklady spojené s obhajovacím spisom spotrebiteľa mohli byť prekážkou a spôsobiť mu právnu nápravu alebo ochranu. Takáto podmienka preto spadá do kategórie podmienok, ktoré majú cieľ alebo účinok vylúčiť alebo zabrániť právu spotrebiteľa začať právne konanie - kategória z pododstavca (q) odstavca 1 Prílohy ku Smernici. Na druhej strane táto podmienka uľahčuje predajcovi alebo dodávateľovi pripraviť sa na proces a robí mu to menej obtiažnym. Keď je neprerokovaná jurisdikčná klauzula zahrnutá v takej zmluve v zmysle Smernice a deleguje právomoc na súd v územnej jurisdikcii, kde má predajca alebo dodávateľ svoje obchodné sídlo, považuje sa za nečestnú v zmysle čl. 3 Smernice, pokiaľ spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa.“), a opätovne tiež rozsudok C 243/08 Pannon GSM Zrt. ca Erzsébet Sustikné Gyórfi „Pokiaľ však ide o podmienku, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, treba pripomenúť, že Súdny dvor v bodoch 21 až 24 už citovaného rozsudku Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores rozhodol, že vopred stanovená podmienka predajcom alebo spotrebiteľom v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom v zmysle smernice, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice kvalifikovaná ako nekalá.“

24. V tomto prípade rozhodoval rozhodcovský súd v Bratislave a adresa trvalého pobytu spotrebiteľa bola v čase vydania rozhodcovského rozsudku v okrese Stará Ľubovňa.

25. Pre vykonanie exekúcie tak chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský rozsudok vo veci vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Vydaný rozsudok nie je platný, nemá právne účinky, a takýto rozsudok nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilé byť podkladom pre nariadenie exekúcie. Na splnenie tejto podmienky musí exekučný súd prihliadať v každom štádiu exekučného konania.

26. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď v súlade s postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku po preskúmaní predloženého návrhu na vykonanie exekúcie žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP vo výroku o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

28. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami oprávnenej.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 CSP pri zastavení exekučného konania (§ 44 ods. 4 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017).

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).